

ponechal žalované v prvním kvartále v užívání sporných místností a přijal od nich činži, nepřevzal ostatní závazky ze smlouvy svého předchůdce, takže směl jim dáti výpověď i teprve v kvartále následujícím.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Dovolatelé napadají výklad § 1120 obč. zák. soudem odvolacím, leč neprávem. Smyslem tohoto zákonného ustanovení jest, že nájemní smlouva uzavřená na určitý čas zcizením nájemního předmětu a pokračováním v nájmu se proměňuje v nájemní poměr na neurčitý čas s výpovědním právem o b ě m a smluvním stranám stejnoměrně příslušejícím, a že i nabyvatel nájemního předmětu i nájemník mají právo dáti výpověď v zákonité lhůtě, nehledíc k tomu, zda původně bylo smluveno delší trvání nájemního poměru (srov. rozh. čís. 5986 a 4825 sb. n. s.). Je proto bez právního významu, že v souzeném případě přijal žalobce od žalovaných nájemné, jež žalovaní dříve platili bývalému vlastníku, neboť tím, že žalobce nepoužil ihned práva nájem vypovědět, nýbrž pokračoval v nájemním poměru po dvě čtvrtletí, nepozbyl ještě práva k výpovědi podle § 1120 obč. zák.

Čís. 13518.

Dokud trvá prozatímní opatření příkazem vydati ohrožené straně součásti zařízení podniku a příkazem zdržeti se jednání, které by ohrožovalo provoz podniku nebo kterým by se na zařízení něco měnilo, nelze povolit odpůrci prozatímní opatření úschovou součástí zařízení onoho podniku.

(Rozh. ze dne 9. května 1934, R II 122/34.)

Navrhovatel Ludvík K. domáhal se prozatímního opatření uschováním zařízení lihovaru, které jest jeho vlastnictvím, a odůvodňoval návrh tím, že odpůrce používá tohoto zařízení bez titulu a úplně bezprávně, že dalším používáním tohoto zařízení mu hrozí statisícová škoda, neboť dalším používáním klesá jeho cena na nepatrný zbytek a že odpůrce není s to mu škodu nahraditi pro úplnou nemajetnost. S o u d p r v é s t o l i c e návrh zamítl. R e k u r s n í s o u d zrušil napadené usnesení a vrátil věc prvému soudu, by vyčkaje pravomoci po doplnění řízení znovu rozhodl. D ů v o d y: Navrhovateli jde podle návrhu o zajištění jeho nároku na vydání zařízení v neporušeném a nepoškozeném stavu. První soudce uvádí v napadeném usnesení, že navrhovatel osvědčil předloženými účty vlastnictví k zařízení lihovaru a musí se tedy míti za to, že nárok na vydání zařízení pokládá za osvědčený. Navrhovatel tvrdí, že neoprávněným používáním zařízení hrozí mu statisícová škoda, jelikož používáním zařízení klesá cena zařízení, jehož nejcenější stroje nevydrží déle než deset let, čímž jest řečeno, že bez povolení prozatímního opatření nebudou moci býti jednotlivé předměty v nepoškozeném stavu vráceny, a dále, že škoda, kterou by utrpěl, je nenahraditelná, ježto odpůrce je docela nemajetný. V obou směrech

nabízí navrhovatel za účelem osvědčení důkazy. Bylo-li by provedením těchto důkazů prokázáno, že tvrzení navrhovatelovo je správné, bylo by také osvědčeno ohrožení tvrzeného nároku.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a vrátil věc soudu druhé stolice, by ji znovu rozhodl.

D ů v o d y :

Podle spisu Nc II 220/32, na nějž se v návrhu na prozatímní opatření poukazuje, bylo usnesením ze dne 30. prosince 1932 č. j. Nc II 220/32-2 proti nynějšímu navrhovateli prozatímního opatření povoleno na návrh dovolacího rekurenta prozatímní opatření příkazem vydati součástky zařízení lihovaru dovolacímu rekurentu a příkazem zdržeti se jednání, které by ohrožovalo provoz lihovaru, nebo kterým by se na zařízení něco měnilo. Ono dovolacímu rekurentu povolené prozatímní opatření bylo povoleno na dobu do 30. května 1934 a byla také k provedení jeho vedena exekuce. Zmíněné prozatímní opatření nebylo dosud ani zrušeno ani omezeno (§ 399 ex. ř.). Protože ono prozatímní opatření dosud trvá, nebylo by prozatímní opatření úschovou strojů tvořících součást zařízení lihovaru nyní a to odpůrcem při zmíněném, dosud trvajícím prozatímním opatření navrhované možno vykonati, ježto by se tím vydobyté prozatímní opatření mařilo a navrhované prozatímní opatření nelze proto jako nehodící se povolit. Následkem toho netřeba doplňovati řízení prováděním důkazů k osvědčení hrozící nenahraditelné škody (§§ 382 čís. 2, 389 ex. ř.) a zrušení usnesení prvního soudu, aby řízení bylo v uvedeném směru doplněno, není důvodné.

Čís. 13519.

Souhlasný názor nižších soudů, že rejstříkový soud nemůže přihlédnouti k pouhému oznámení člena družstva ve věcech, jež náležejí do revisní činnosti svazu, nepřičí se zákonu (§ 46 (2) zákona ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n.).

(Rozh. ze dne 9. května 1934, R II 207/34.)

Člen Rolnické záložny ve V., zapsaného společenstva s r. o., navrhl, I. aby bylo ředitelství Rolnické záložny ve V. vytknuto, pokud se týče uloženo zachovávat stanovy, jež jsou porušovány tím, 1. že se přijímání členů neděje podle § 10 stanov ředitelstvím družstva, 2. že se povolování úvěru děje proti ustanovení § 6 stanov, 3. že podíly nepřiděluje ředitelstvo, nýbrž prokurista záložny Rudolf C. samostatně, 4. že podíly nejsou postupovány jen členům ve smyslu § 7 stanov, 5. že František H., ač byl tím od výboru pověřen, nebyl připuštěn k revisi hospodářství ředitelstva, II. aby byla usnesení valné hromady ze dne 26. března 1931 prohlášena za neplatná, ježto se jí zúčastnili členové, kteří ředitelstvím za členy přijati nebyli, po případě členové, kteří nabyli podílů dříve, než se stali členy. R e j s t ř í k o v ý s o u d vydal usnesení, že není příčiny, aby o návrzích Františka H-a něco zařídil. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil mimo jiné z těchto d ů v o d ů: Pokud jde o výtky